

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska (przewodniczący,
sprawozdawca)

SSN Zbigniew Korzeniowski

SSN Krzysztof Staryk

w sprawie z protestu J. P.

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,

przy udziale:

1) Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,

2) Prokuratora Generalnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 10 czerwca 2015 r.,

postanawia:

pozostawić protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

J.P. wniosła protest wyborczy przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w głosowaniu, które odbyło się w dniu 24 maja 2015 r., wnosząc o stwierdzenie jego nieważności ze względu na to, że Kodeks wyborczy „nie spełnia podstawowych wymogów opisanych w Konstytucji”, a „jest całkowicie niedopuszczalne, aby jakiegokolwiek wybory mogły się odbywać na podstawie ustaw, które ewidentnie rażąco naruszają konstytucyjne prawa władzy zwierzchniej w RP i nigdy nie powinny być obowiązujące”. Wnosząca protest ponadto domagała się,

„aby w trybie wyborczym i zgodnie z art. 191 ust. 1 pkt 1, Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego złożył wniosek do Trybunału Konstytucyjnego, by ten sprawdził w całości ustawę – Kodeks wyborczy pod kątem zgodności z Konstytucją”.

Zarówno Państwowa Komisja Wyborcza, jak i Prokurator Generalny wnieśli o pozostawienie protestu bez dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 321 § 3 Kodeksu wyborczego, wnoszący protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty. Przedmiotem zarzutów może być dopuszczenie się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub naruszenie przepisów Kodeksu wyborczego dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów (art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego).

Podnoszonych przez wnoszącą protest okoliczności nie można zakwalifikować w żadnej z dwóch kategorii naruszeń prawa wyborczego, opisanych w art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego. Prawo wyborcy do wniesienia protestu przeciwko ważności wyborów nie oznacza, że może on kwestionować cokolwiek, co wiązałoby się z wyborami, lecz powinien sformułować zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których te zarzuty opiera, przy czym powinny być to zarzuty dotyczące naruszenia przepisów Kodeksu wyborczego w zakresie ustalonym w art. 82 § 1 tego Kodeksu. Przedmiotem zarzutów przeciwko ważności wyborów może być albo dopuszczenie się przestępstwa przeciwko wyborom, albo naruszenie przepisów Kodeksu wyborczego dotyczących głosowania, ustalania wyników głosowania lub wyników wyborów. Jeżeli zarzut protestu dotyczy przestępstwa przeciwko wyborom, to konieczne jest określenie przez wnoszącego protest rodzaju czynu, czasu i miejsca jego popełnienia i sprecyzowanie jego znamion tak, aby możliwa była jego kwalifikacja według przepisów Kodeksu karnego o przestępstwach przeciwko wyborom i referendum (art. 248 – 251 k.k.).

Zagadnienia zgodności przepisów Kodeksu wyborczego z Konstytucją RP nie stanowią zdarzeń mogących być przedmiotem protestu wyborczego w myśl art. 82 § 1 tego Kodeksu. Podnoszone przez wnoszącą protest okoliczności nie mieszczą się zatem w ustawowo wytyczonych granicach, co czyni protest niedopuszczalnym.

Zgodnie z art. 322 § 1 Kodeksu wyborczego, Sąd Najwyższy pozostawia bez dalszego biegu protest niespełniający warunków określonych w art. 321 Kodeksu, co dotyczy także protestu, który wykracza poza przewidziany tym Kodeksem przedmiot i granice protestu wyborczego.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.